

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického, v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalovanému **Statutárnímu městu České Budějovice**, se sídlem České Budějovice, Přemysla Otakara II. č. 1, 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 10. 2014, č. j. 10 A 19/2014 - 28,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 10. 2014, č. j. 10 A 19/2014 - 28, kterým krajský soud odmítl stěžovatelovo podání ze dne 17. 2. 2014, neboť stěžovatel, ač poučen o procesních důsledcích, ani na výzvu krajského soudu ze dne 24. 2. 2014, č. j. 10 A 19/2014 - 2, neodstranil vady a nedostatky výše označeného podání do té míry, aby bylo možné rozhodnout ve věci samé.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 24. 11. 2014, č. j. 3 As 225/2014 - 4, k odstranění uvedených vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 5.000 Kč [viz § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k předložení plné moci udělené stěžovatelem advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, případně k prokázání, že sám stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání. Ke splnění této povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta deseti dnů; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Na toto usnesení stěžovatel reagoval dne 23. 12. 2014 e-mailovým podáním bez zaručeného elektronického podpisu, kterým Nejvyšší správní soud požádal o osvobození od soudních poplatků pro nemajetnost a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Součástí této žádosti je také sdělení, že se „*bez zástupce nebude podepisovat pod listinu, která svým obsahem*

není potvrzením, natož na tiskopis nepřijatý vůlí zákonodárského sboru“, a to mj. proto, že naprostý nedostatek prostředků na straně stěžovatele musí být Nejvyššímu správnímu soudu již dlouhodobě znám a stěžovatelovy poměry se nezměnily. Na důkaz zaslal stěžovatel potvrzení vydané Úřadem práce České republiky, Krajskou pobočkou v Pardubicích, kontaktním pracovištěm Polička, z něhož vyplývá, že stěžovatel je osobou v hmotné nouzi od května roku 2007 až dosud. Svou kasační stížnost přitom nepovažuje za zjevně neúspěšný návrh.

Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že usnesení o odmítnutí podání pro neodstranění jeho vad patří do množiny rozhodnutí, proti nimž je kasační stížnost přípustná, což explicitně vyplývá z díkce § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; tomu koresponduje rovněž poučení, kterého se stěžovateli dostalo v závěru napadeného usnesení.

Dále platí, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se tedy stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5.000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti, kterou stěžovatel osobně předal krajskému soudu dne 6. 11. 2014 (s přihlédnutím k § 106 odst. 4 s. ř. s.). Jak již bylo výše v podrobnostech popsáno, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením ze dne 24. 11. 2014, č. j. 3 As 225/2014 - 4, které si stěžovatel vyzvedl dne 12. 12. 2014 u provozovatele poštovních služeb. Posledním dnem desetidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stalo pondělí 22. 12. 2014. Stěžovatel však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že v případě lhůty stanovené usnesením ze dne 24. 11. 2014, č. j. 3 As 225/2014 - 4, se jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, resp. doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Nejvyšší správní soud dodává, že k e-mailovému podání bez zaručeného elektronického podpisu ze dne 23. 12. 2014, které obsahovalo žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, nepřihlížel, neboť nebylo ve lhůtě tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu (viz § 37 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má za to, že i v případě žádostí o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů se jedná o úkony účastníka, jimiž se disponuje (s dílčí částí) řízení o kasační stížnosti, a proto je rovněž v těchto případech nutno na povinnosti uvedené v § 37 odst. 2 s. ř. s. důsledně trvat.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání

pokračování

tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem II. usnesení ze dne 24. 11. 2014, č. j. 3 As 225/2014 - 4, vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu